

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.234/2006 privind numirea domnului Dan Cristian Georgescu în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației,

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, ale art.36 alin.(1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. NETMASTER COMMUNICATIONS S.R.L. ȘI S.C. RCS & RDS S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 23 decembrie 2005 reclamanta S.C. Netmaster Communications S.R.L. (denumită în continuare *Netmaster*), cu sediul în București, Str. Banu Manta nr.18, bl.28, sc.B, et.8, ap.108, sector 1, a introdus la Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*)¹, în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003

¹ La data de 29 decembrie 2006, ca urmare a desființării *ANRC*, funcțiile, obiectivele și atribuțiile acestei instituții publice au fost preluate, în calitate de succesor legal universal, de către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. RCS & RDS S.A. (denumită în continuare *RCS & RDS*), cu sediul în București, Str. Dr. N. Staicovici nr.73-75, et.2, sector 5, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, precum și sancționarea contravențională și administrativă a pârâtei. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.32479/23.12.2005.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura de mediere.

B. Desfășurarea procedurii

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.3473/2005, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Netmaster* și *RCS & RDS* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Cosmin-Gabriel Stanciu, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.8 alin.(3) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 12 ianuarie 2006 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București, pentru dezbaterile litigiului în cadrul procedurii de mediere. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 12 ianuarie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/300107/18.01.2006.

În vederea continuării dezbaterilor, în temeiul dispozițiilor art.12 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 19 ianuarie 2006. La data de 17 ianuarie 2006, prin adresa înregistrată la *ANRC* cu nr.6/300017/17.01.2006, *Netmaster* a completat sesizarea înaintată *ANRC*, solicitând obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează *RCS & RDS* în vederea terminării apelurilor, indiferent de locul și rețeaua de origine a acestora, precum și modificarea, completarea sau eliminarea unor prevederi ale proiectului acordului de interconectare. Având în vedere adresa *RCS & RDS* înregistrată la *ANRC* cu nr.6/200091/19.01.2006, prin care pârâta a solicitat un termen pentru a lua cunoștință de documentele transmise de reclamantă la data de 17 ianuarie 2006, în temeiul art.12 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 *Comisia* a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 23 ianuarie 2006. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 23 ianuarie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/200184/24.01.2006.

Având în vedere că părțile nu au ajuns la o înțelegere în termenul de 30 de zile prevăzut de dispozițiile art.15 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 9 februarie 2006, litigiul urmând a fi soluționat prin intermediul procedurii contencioase. Prin adresa înregistrată la *ANRC* cu nr.6/201041/07.02.2006, *RCS & RDS* a transmis răspunsul său la sesizarea *Netmaster*. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 9 februarie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/202239/16.02.2006.

În temeiul dispozițiilor art.18 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 23 februarie 2006 la sediul central al *ANRC* pentru a-și expune punctele de vedere asupra litigiului. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 23 februarie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/306074/06.03.2006. Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 2 martie 2006. Ambele părți au depus concluzii scrise.

Având nevoie de timp pentru a delibera, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.260 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 20 martie 2006. La data de 20 martie 2006, în temeiul dispozițiilor art.20 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară privind litigiul dintre *Netmaster* și *RCS & RDS*, împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului.

Având în vedere cererea *Netmaster* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.6/307742/24.03.2006, în temeiul dispozițiilor art.22 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 *Comisia* a convocat părțile pentru a-și expune punctele de vedere la data de 19 aprilie 2006. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 19 aprilie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/204320/27.04.2006.

În temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 23 august 2007 la sediul central al Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației (denumită în continuare *ANRCTI*). În cadrul acestei întâlniri, în temeiul prevederilor art.136 din Codul de procedură civilă, *Comisia* a invocat excepția de inadmisibilitate a sesizării *Netmaster* și, după ce a pus această excepție în discuția părților, a admis-o. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 23 august 2007 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRCTI* cu nr.7/203498/28.08.2007.

La data de 3 septembrie 2007, în temeiul dispozițiilor art.20 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară privind litigiul dintre *Netmaster* și *RCS & RDS*. Având în vedere că niciuna dintre părți nu a transmis cerere de reanalizare a soluției preliminare, după expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art.21 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 *Comisia* a considerat procedura finalizată.

Având în vedere natura acestui litigiu, pentru o analiză temeinică a documentelor aflate la dosar, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale aplicabile, prin deciziile președintelui *ANRC* nr.159/2006 și nr.211/2006, respectiv prin Decizia președintelui *ANRCTI* nr.1818/2007, termenul de soluționare a fost prelungit succesiv până la datele de 31 mai 2006, 28 februarie 2007 și, respectiv, 19 octombrie 2007.

La data de 20 septembrie 2007, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRCTI* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *Netmaster* și *RCS & RDS*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, reclamanta a arătat că a solicitat părții negocierea și încheierea unui acord având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe

care o operează *RCS & RDS* în vederea originării și terminării apelurilor provenite de la clienții celor două rețele. Astfel, *Netmaster* a formulat o primă cerere în acest sens la jumătatea anului 2004, iar, la data de 29 iulie 2005, după aproximativ un an de tergiversări din partea pârâtei, reclamanta a revenit cu o nouă cerere. În această perioadă, în urma discuțiilor telefonice și a corespondenței electronice purtate cu reprezentanții pârâtei, la data de 18 mai 2005 *RCS & RDS* a transmis *Netmaster* un proiect de acord de interconectare având ca obiect serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe a apelurilor originare de utilizatorii finali ai celor doi furnizori, solicitând totodată reclamantei indicarea tarifului pe care dorește să îl perceapă pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua sa.

Ca urmare a acestei solicitări, la data de 15 iunie 2005 reclamanta a transmis *RCS & RDS* propunerea sa privind tariful pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua *Netmaster* (1,3-1,5 Eurocenți/minut), apreciind totodată că tarifele de interconectare trebuie stabilite pe baza principiului reciprocității. Reclamanta a mai precizat că, în condițiile în care conexiunea tehnică dintre cele două rețele este deja realizată, între centralele *Netmaster* și *RCS & RDS* existând o legătură de fibră optică, stabilirea tarifelor pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor a rămas singurul aspect de negociat.

În continuare, reclamanta a arătat că, ulterior transmiterii propunerii sale privind nivelul tarifelor, deși a încercat în numeroase rânduri să contacteze reprezentanții pârâtei în vederea negocierii și stabilirii tarifelor de interconectare, nu a mai primit niciun răspuns din partea *RCS & RDS* cu privire la acest aspect. În scopul finalizării negocierilor, *Netmaster* a solicitat pârâtei să-i comunice tariful minim de interconectare pe care aceasta ar fi dispusă să-l accepte. Având în vedere că *RCS & RDS* nu a dat curs nici acestei solicitări, în opinia reclamantei atitudinea pârâtei echivalează cu refuzul încheierii unui acord de interconectare, toate acestea în condițiile în care *Netmaster* și-a manifestat întreaga disponibilitate privind negocierea și încheierea acordului.

Prin cererea completatoare, *Netmaster* a arătat că intenționează să ofere acces către rețeaua *RCS & RDS* atât utilizatorilor săi, cât și utilizatorilor altor furnizori care au încheiat cu *Netmaster* acorduri de interconectare în vederea originării apelurilor prin intermediul serviciilor de selectare sau de preselecție a transportatorului și, în consecință, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect serviciile de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele operate de cei doi furnizori, indiferent de locul și rețeaua de origine a acestora.

În susținerea acestei solicitări, reclamanta a afirmat că, potrivit prevederilor art.4 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, cu modificările și completările ulterioare, orice furnizor de rețele publice de comunicații electronice are obligația, la cererea unui terț furnizor, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații interconectate cu rețeaua oricăreia dintre părți. Având în vedere aceste dispoziții legale, reclamanta a apreciat că acestea nu limitează sfera serviciilor de interconectare ce pot face obiectul acordului și, prin urmare, orice furnizor poate solicita altui furnizor negocierea și încheierea unui acord având ca obiect serviciile de interconectare în

vederea terminării apelurilor indiferent de locul și rețeaua de origine a acestora, iar nu numai a celor originate de utilizatorii finali ai celor doi furnizori.

Având în vedere că propunerea *RCS & RDS* privind acordul de interconectare limitează sfera serviciilor de interconectare ce pot face obiectul acestui acord, împiedicând-o astfel pe reclamantă să ofere clienților săi acces către rețeaua pârâtei, *Netmaster* a solicitat eliminarea, modificarea sau completarea unor prevederi ale acestui proiect, apreciind că acestea contravin prevederilor Ordonanței Guvernului nr.34/2002 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002.

În ceea ce privește aspectele tehnice ale interconectării celor două rețele, reclamanta a arătat că, în condițiile în care între cele două rețele există o legătură de fibră optică care face obiectul acordului încheiat între *RCS & RDS* și S.C. *Visual Rom Studio S.R.L.* (denumită în continuare *Visual Rom Studio*), societate ale cărei servicii („SmartCall”) au fost preluate și sunt prestate în prezent de *Netmaster*, această legătură poate deservi și traficul de interconectare dintre rețelele *Netmaster* și *RCS & RDS*. Pe de altă parte, în cadrul dezbaterilor, reclamanta și-a manifestat disponibilitatea în ceea ce privește achiziționarea unei legături de interconectare (linii închiriate) furnizate de pârâtă, în condițiile în care tarifele aferente nu depășesc tarifele practicate de *RCS & RDS* pentru servicii similare oferite pe piața cu amănuntul. Întrucât *RCS & RDS* nu a transmis informații privind oferta sa comercială pentru servicii asociate interconectării, *Netmaster* a arătat că tariful practicat de pârâtă pe piața cu amănuntul pentru serviciul de linii închiriate este în cuantum de 175 Euro/lună, sumă ce reprezintă tariful lunar datorat de *Visual Rom Studio* pentru un circuit închiriat E1, iar nu cel precizat de pârâtă în cadrul dezbaterilor, în cuantum de 350-400 Euro/lună. Referitor la traficul dintre cele două rețele, reclamanta a prognozat un volum de 20.000 minute/lună pentru primele trei luni de la realizarea interconectării, respectiv de 60.000 minute/lună ulterior, precizând că aceste estimări reprezintă doar traficul dinspre rețeaua sa către rețeaua *RCS & RDS*.

Cu privire la tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele celor doi furnizori, reclamanta a afirmat că, pe de o parte, nu se justifică diferențierea acestor tarife în funcție de rețeaua în care se termină apelurile, nefiind respectat principiul reciprocității, iar, pe de altă parte, tariful de 4 Eurocenți/minut propus de pârâtă pentru apelurile originate din rețeaua *Netmaster* și terminate în rețeaua *RCS & RDS* este nejustificat de mare. Reclamanta a mai susținut că tariful pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor practicat de *RCS & RDS* în relația cu alți furnizori este mult mai scăzut, cuantumul ridicat al acestui tarif reflectând atitudinea pârâtei de a refuza încheierea unui acord de interconectare cu *Netmaster*.

În cadrul dezbaterilor, reclamanta a precizat că nu este de acord cu tariful de 2 Eurocenți/minut propus ulterior de *RCS & RDS*, cuantumul maxim agreeat fiind de 1,50 Eurocenți/minut. *Netmaster* a mai precizat că tariful de 2 Eurocenți/minut nu a fost justificat de pârâtă din punct de vedere tehnico-economic, iar referirile la tarifele pentru serviciile de interconectare practicate de alți furnizori nu sunt relevante în speță. Având în vedere că pârâta a confirmat că tariful pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua sa practicat în relația cu un alt furnizor de servicii de telefonie fixă este de 1,15 Eurocenți/minut, prin adresa înregistrată la ANRC cu nr.6/305720/01.03.2006, reprezentând concluzii scrise, *Netmaster* a solicitat stabilirea aceluiași cuantum și în cazul tarifelor de interconectare ce vor fi practicate de părți.

Apreciind că pârâta a încălcat obligația de negociere prevăzută de dispozițiile art.4 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *Netmaster* a solicitat *ANRC* constatarea săvârșirii de către pârâtă a contravenției prevăzute la art.18 alin.(1) lit.c) din același act normativ, emiterea unui avertisment în temeiul art.18 alin.(1)², iar, în cazul în care se *RCS & RDS* nu remediază aspectele semnalate în termenul fixat de autoritatea de reglementare potrivit alin.(1¹), sancționarea sa contravențională în conformitate cu dispozițiile art.18 alin.(2). De asemenea, *Netmaster* a solicitat aplicarea sancțiunii amenzii administrative prevăzute la art.19 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 în cazul în care pârâta nu respectă condițiile acordului de interconectare stabilite de *ANRC* prin decizia de soluționare a litigiului.

În final, reclamanta a solicitat *ANRC* obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare, având ca obiect furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor, indiferent de locul și rețeaua de origine a acestora, stabilirea condițiilor în care se va realiza interconectarea, precum și impunerea unui termen ferm în care trebuie încheiat acest acord.

B. Susținerile pârâtei

În răspunsul la sesizare, *RCS & RDS* a arătat că și-a manifestat disponibilitatea încheierii unui acord de interconectare cu *Netmaster* anterior sesizării înaintate *ANRC*, considerând că interconectarea trebuie realizată în condiții optime, cu respectarea principiilor prevăzute la art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, iar, în cadrul procesului de negociere a acordului, în afară de identificarea soluției optime din punct de vedere tehnic, este necesar să se estimeze traficul dintre cele două rețele și să se stabilească tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în cele două rețele.

În ceea ce privește procesul de negociere desfășurat, pârâta a afirmat că a transmis reclamantei un proiect de acord de interconectare, după cum și aceasta a arătat în sesizarea înaintată *ANRC*. Deși conținutul acestui proiect a fost agreat de reprezentanții reclamantei, în privința tarifelor de interconectare nu a existat o negociere concretă, propunerea reclamantei privind tariful pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua *Netmaster* nefiind fundamentată în funcție de traficul estimat între cele două rețele.

Referitor la tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele părților, *RCS & RDS* a propus inițial un tarif de 4 Eurocenți/minut pentru apelurile originare în rețeaua *Netmaster* și terminate în rețeaua *RCS & RDS*, respectiv un tarif de 1 Eurocent/minut pentru apelurile originare în rețeaua *RCS & RDS* și terminate în rețeaua *Netmaster*, iar, ulterior, a propus un tarif simetric de 2 Eurocenți/minut pentru apelurile terminate în ambele rețele. Pârâta a mai arătat că, în ceea ce privește tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua sa, conform acordului de interconectare încheiat cu S.C. Romtelecom S.A., acestea sunt la nivelul de 2,55 Eurocenți/minut (în perioada de vârf), respectiv 2,35 Eurocenți/minut (în afara perioadei de vârf), toate acestea în condițiile unui trafic de interconectare superior prognozei de trafic a *Netmaster*. De asemenea, pârâta a afirmat că tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor practicate de către anumiți operatori de telefonie mobilă sunt la

² Art.18 alin.(1¹) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 a fost abrogat prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.70/2006 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.133/2007.

nivelul de 10, respectiv 12 USDcenți/minut. Având în vedere aceste considerente, *RCS & RDS* a apreciat că tariful de 2 Eurocenți/minut propus reclamantei este rezonabil în condițiile prognozei de trafic transmise de aceasta.

Cu privire la sfera serviciilor de interconectare ce vor face obiectul acordului de interconectare, *RCS & RDS* a precizat că legislația în vigoare nu impune în sarcina sa obligația de a furniza serviciul de interconectare în vederea terminării în rețeaua proprie a apelurilor originate în alte rețele (inclusiv rețele internaționale) prin tranzitarea rețelei *Netmaster* și, prin urmare, a susținut că acordul trebuie să reglementeze serviciile de interconectare în vederea terminării în rețelele părților a apelurilor originate de utilizatorii *Netmaster* și *RCS & RDS*. De altfel, proiectul acordului de interconectare transmis reclamantei reglementa doar aceste servicii, propunerea fiind acceptată de reprezentanții reclamantei, iar negocierile purtate cu *Netmaster* au privit, de asemenea, serviciile de interconectare în vederea terminării în rețelele părților a apelurilor originate de utilizatorii celor două rețele. Pe de altă parte, în cadrul întâlnirii din data de 19 aprilie 2006, *RCS & RDS* a precizat că este de acord să furnizeze serviciul de interconectare în vederea terminării în rețeaua sa a apelurilor originate prin serviciul de selectare a transportatorului.

În ceea ce privește soluția tehnică de interconectare, în răspunsul său la sesizare pârâta a arătat că, în vederea realizării interconectării, este necesară achiziționarea de către reclamantă a unor circuite dedicate pentru interconectare furnizate de către *RCS & RDS*, nivelul tarifelor fiind cel practicat pe piața cu amănuntul. Ulterior, în cadrul dezbaterilor, pârâta și-a manifestat disponibilitatea cu privire la utilizarea legăturii de fibră optică instalate între centralele celor doi furnizori. De asemenea, pârâta a agreeat că tarifele pentru această legătură de interconectare vor fi la nivelul celor practicate de *RCS & RDS* pentru serviciile similare (linii închiriate) oferite utilizatorilor finali pe piața cu amănuntul. Referitor la susținerile reclamantei privind quantumul tarifului practicat de pârâtă pe piața cu amănuntul pentru serviciul de linii închiriate, *RCS & RDS* nu a contestat tariful de 175 Euro/lună practicat în relația cu *Visual Rom Studio*, susținând că acest nivel reprezintă rezultatul negocierilor comerciale între cele două părți.

Referitor la solicitarea reclamantei privind eliminarea, modificarea sau completarea unor dispoziții cuprinse în proiectul acordului de interconectare, pârâta a apreciat că aceste clauze nu contravin dispozițiilor legale, fiind agreeate de toți operatorii cu care *RCS & RDS* are încheiate acorduri de interconectare, iar amendarea lor nu este necesară, întrucât aceste prevederi nu creează un dezechilibru contractual între părți.

În continuare, pârâta a solicitat respingerea capătului de cerere privind sancționarea sa contravențională pentru încălcarea obligației de negociere prevăzute la art.4 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, întrucât și-a executat obligația de negociere, între părți existând schimburi de corespondență electronică și documente în legătură cu negocierea acordului de interconectare, iar neîncheierea acordului de interconectare nu poate echivala cu neîndeplinirea obligației de negociere din partea sa. Pe de altă parte, pârâta a arătat că o asemenea măsură nici nu poate fi aplicată în cadrul procedurii de soluționare a unui litigiu, ci doar în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește solicitarea reclamantei privind obligarea *RCS & RDS* la încheierea acordului de interconectare sub sancțiunea amenzii administrative prevăzute la art.19 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, pârâta a apreciat că această sancțiune nu poate fi

aplicată decât ulterior pronunțării deciziei de soluționare a litigiului, în cazul în care *RCS & RDS* nu ar respecta această decizie.

III. Opinia *Comisiei*

A. Competența *ANRCTI*

Potrivit dispozițiilor art.4 alin.(1) lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, una dintre funcțiile *ANRCTI* este aceea de organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, „Art.36. – (1) *În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice sau de către ANRCTI în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANRCTI în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANRCTI soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRCTI, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ [...].”

Așadar, *ANRCTI* are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice, iar, potrivit acestor dispoziții legale, competența sa materială este limitată la soluționarea litigiilor născute în legătură cu obligațiile impuse furnizorilor prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002 sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori de către *ANRCTI* în conformitate cu aceste dispoziții. În consecință, în cazul în care un litigiu este ocazionat de încălcarea de către un furnizor doar a unor obligații de drept comun, fără să se încalce și obligații specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, litigiul nu este de competența *ANRCTI* și urmează a fi soluționat potrivit normelor de drept comun, în acest sens fiind și practica autorității.

Obligațiile specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice sunt acelea impuse fie direct, prin dispozițiile legislației primare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 și celelalte acte normative din domeniul comunicațiilor electronice), fie indirect, prin dispozițiile legislației secundare elaborate de către *ANRCTI*. În ceea ce privește acest din urmă caz, ca regulă, *ANRCTI* poate impune obligații în sarcina furnizorilor numai după parcurgerea obligatorie a următoarelor etape:

a) identificarea piețelor relevante specifice (de gros sau cu amănuntul), în conformitate cu prevederile Recomandării Comisiei Europene 2003/311/CE privind piețele relevante ale produselor și serviciilor din sectorul comunicațiilor electronice susceptibile de a fi reglementate *ex ante* în conformitate cu Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și

a Consiliului privind cadrul comun de reglementare a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;

b) desemnarea pe piețele unde nu există concurență efectivă a furnizorilor cu putere semnificativă pe aceste piețe, potrivit prevederilor Instrucțiunilor Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață;

c) impunerea, în sarcina furnizorilor desemnați cu putere semnificativă pe piață, a uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute la art.9-13 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul piețelor de gros, respectiv la art.15, 16 și 18 din Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul piețelor cu amănuntul.

Pe de altă parte, art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 instituie o excepție de la regula generală conform căreia obligații specifice în ceea ce privește accesul și interconectarea pot fi impuse doar operatorilor cu putere semnificativă în conformitate cu prevederile art.8 din același act normativ și ale Capitolului V – „Reguli aplicabile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002.

Potrivit prevederilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, în calitate sa de autoritate de reglementare, în vederea asigurării unui mediu concurențial, *ANRCTI* are atribuția generală de a lua toate măsurile necesare în vederea realizării accesului și interconectării în condiții adecvate, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și maximizării beneficiului utilizatorului final, putând stabili în acest caz și condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul.

În aplicarea prevederilor legale menționate mai sus, *ANRCTI* poate impune obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, inclusiv, acolo unde este cazul, obligația de a asigura interconectarea rețelelor acestora, dacă impunerea acestor obligații este necesară pentru asigurarea conectivității între utilizatorii finali. Obligațiile astfel impuse trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii.

Căile procedurale prin care *ANRCTI* poate lua aceste măsuri sunt stabilite de prevederile art.5 alin.(5), astfel: fie din proprie inițiativă sau la cererea unui furnizor, cu respectarea procedurilor prevăzute la art.34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 (consultare publică națională și notificarea Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele-membre), fie, în cazul în care în urma negocierilor dintre furnizori nu se poate ajunge la încheierea unui acord, la cererea oricăreia dintre părțile implicate, cu respectarea procedurii prevăzute la art.36 din același act normativ (procedura de soluționare a litigiilor).

Așadar, din coroborarea dispozițiilor art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale art.36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, rezultă că, în cazul în care *ANRCTI* este investită cu soluționarea unui litigiu în materia accesului și interconectării, competența ei materială este stabilită de prevederile art.36, astfel cum au fost prezentate mai sus. Prin urmare, în cadrul soluționării unui astfel de litigiu, autoritatea de reglementare nu poate impune obligații noi, ci este abilitată să stabilească exclusiv acele condiții care sunt în legătură cu obligații de drept public impuse anterior în una din cele două modalități arătate mai sus.

Atât în situația în care intenționează să impună obligații în sarcina furnizorilor desemnați cu putere semnificativă pe piață în conformitate cu prevederile art.8 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale Capitolului V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, cât și în situația în care intenționează să impună obligații în sarcina furnizorilor care controlează accesul la utilizatorii finali în conformitate cu prevederile art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *ANRCTI* are obligația de a parcurge procedurile stabilite la art.34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002. Având în vedere că, potrivit prevederilor art.50, deciziile de soluționare a litigiilor sunt exceptate de la procedura de consultare publică și, pe cale de consecință, și de la procedura notificării Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele-membre, rezultă că autoritatea de reglementare nu poate impune obligații noi în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor.

Așadar, din punct de vedere procedural, în ceea ce privește sesizările furnizorilor care solicită luarea de către *ANRCTI*, în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor, a unor măsuri în temeiul dispozițiilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 ce constau în impunerea unor obligații noi în sarcina unor furnizori, acestea vor fi respinse, însă *ANRCTI* urmează a analiza măsurile solicitate, care vor putea fi dispuse numai cu respectarea procedurilor de consultare publică și de notificare a Comisiei Europene și autorităților de reglementare din statele-membre.

În concluzie, în ceea ce privește sesizarea *Netmaster*, prin care a solicitat, în temeiul dispozițiilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele operate de părți, indiferent de locul și rețeaua de origine a acestora, modificarea, completarea sau eliminarea unor prevederi ale proiectului acordului de interconectare, precum și sancționarea contravențională și administrativă a pârâtei, având în vedere considerentele expuse și faptul că, la data introducerii sesizării, *RCS & RDS* nu avea obligații impuse în niciuna dintre modalitățile prezentate, aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea introdusă de S.C. Netmaster Communications S.R.L., cu sediul în București, Str. Banu Manta nr.18, bl.28, sc.B, et.8, ap.108, sector 1, împotriva S.C. RCS & RDS S.A., cu sediul în București, Str. Dr. Staicovici nr. 73-75, et. 2, sector 5, privind obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele operate de părți, indiferent de locul și rețeaua de origine a acestora, modificarea, completarea sau eliminarea unor prevederi ale proiectului acordului de interconectare, precum și sancționarea contravențională și administrativă a pârâtei.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologie Informației.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 27 septembrie 2007
Nr. 3.132